

ganſke rigtig figer, førſt fremsat efter, at det ærede Medlem havde givet ſin Forklaring, fordi han havde nogen Anledning til at give en ſaadan; men jeg kan ikke unblade at advare imod at føre videre Forhandling derom.

Berg: Jeg har heller ikke ønsket dette, og jeg ſkal adlyde den høitærede Formand. Den høitærede Formand kjender jo ligesaa vel som jeg, hvorledes dette Udtryk om vor Stilling til dette Vædringsforſlag er gaaet ud og blevet berettet, kritikeret og omtalt i den offentlige Preſſe og ſaaledes atter kan have Indvirkning paa Forhandlingerne her.

Jeg gaar nu over til Sagen, og idet jeg da henvender mig til det ærede Medlem (Thomſen) og hans Partifæller i det Hele taget, er det mig hjært at kunne rette mine Bemærkninger til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører har jo megen Erfaring i den Sag, hvorom der her er Tale, thi han har jo tidligere ſom Krigsminiſter ſøgt at føre den igjennem. Det lykkes ham ikke dengang, men maatte han det, ſom ikke lykkes for ham dengang, lykkes for ham senere. Der ſtilledes dengang fra Krigsminiſteriets Side et Forſlag op — det var efter, at det ærede Medlem var gaaet af ſom Krigsminiſter — der angav ſom finantſielt Reſultat 8,600,000 Kr., og de to følgende Aar afregnedes Forſlaget finantſielt til 8,900,000 Kr. Nu ſtaar det ærede Medlem med ſit Forſlag idag — han har jo gjort det til ſit — paa et Beløb af 9,300,000. Vi ſe alſaa, at paa den Side vore de finantſielle Forbringere, ligesom det ogsaa er ſikkert, at det Forſlag i flere Punkter afviger fra et tidligere Forſlag, jeg har liggende for mig, og ſom er vedtaget i Landſtinget i 1876. Det er ad den V. i dette ærede Medlem mener, at der kan naas Overenſtømt i denne Sag, det er ad den Vei, han vil række Haand til at ſøge at faae dette gamle Forſlag bragt ud af Verden, at, naar Andre, ſom vi fra vor Side, have ſøgt at viſe Imødekommen trods dette Standpunkt, et Standpunkt, der, ſom ſagt, nu har den ærede Ordfører til Talsmand her, fjerner han ſig mere og mere fra os. Den ærede Ordfører figer, at han vilde have ſtillet Vædringsforſlag til det Foreliggende omtrent ned til den ſamme finantſielle Grændſe, ſom han har foreſlaaet ved Sagens 2den Behandling, alſaa omtrent ned til 9 Millioner Kr., hvis der derved havde kunnet tilveiebringes en ſaadan Tilſlutning fra andre Udvalgsmedlemmers Side, at det ſaaledes fremsatte Forſlags Vedtagelſe i ſelve Thinget kunde antages ſom ſandſynligt. Det ærede Medlem angav alſaa den yderſte Grændſe, ſom han og hans vilde gaa til i det paagældende Udvalg, og det er en Grændſe i finantſiel Hænſeende lig den, ſom gjentagne Gange i Regjeringsforſlagene er bleven fremsat og forkaſtet. Det er alſaa hans yderſte Indrømmelſe

i dette Tilfælde, og hvad var ſaa givet, hvis der havde været et Udvalg, der var gaaet ind paa dette? Havde man ſaa nogen Garanti for, at dette ærede Medlem vilde være iſtand til at faae de andre Faktorer til ikke alene at gaa ned til den ſamme finantſielle Grændſe, thi det antager jeg nok, men til at gaa med til juſt de militære Forſlag, ſom han kommer til at ſille ved at gaa ned til denne Grændſe? Jeg antager det ikke; det er Imødekommenhedens Yderpunkt fra den ærede Ordførers Side. Han ſtillede i Udvalget, og det fremgaar jo klart af Betænkningen, den Forbring til os, ſom ønskede at forhandle Sagen, at vi ligeoverfor det ærede Mindretal i Thinget, ikke ligeoverfor ſamtlige Faktorer, hos hvem Afgjørelſen af Spørgsmaalet ligger, men ligeoverfor dette Mindretal i Thinget, der ikke har været ſaa helbtigt at finde fuld Tilſlutning hos Regjeringen for ſine militære Forſlag, ſkulde være gaaet ind paa Alt, hvad man tidligere her har forkaſtet. Jeg bebrejder ikke den ærede Ordfører hans Forventninger i ſaa Hænſeende, han har jo haft Held med ſig i den Retning paa en anden Forſvarslov, og det er ſandſynligt, at det har kunnet øge hans Mod til at vente noget Tilsvarende paa denne. Kan hændte, at det ogsaa kan ſke, men ved den Forhandling kan det ikke ſke ved min Viſtand. Naar man har Sikkerhed for, at det, der ligger for, er alle Faktorens Mening, hvor man kan veie Fordele og Ulemperne imod hinanden, hvor man kan veie de militære Fordele mod de finantſielle Udgifter, kan veie Deltelſerne i de perſonlige Byrder op imod de finantſielle Offre, ſaa vil Stillingen jo være en ganſke anden, da vil man have et endeligt, ſamlet Overblik over, hvad der kan blive til en endelig Lov, naar man beſlutter ſig til at ſtaa til. Det har man under de nuværende politiſke Forhold ikke kunnet ved at indgaa paa Overenſtømt i et Udvalg, der er ſammensat paa den Maade ſom det nuværende Udvalg, og navnlig ikke efter de Forhandlinger, der have fundet Sted her ved Sagens 3die Behandling. Det ærede Medlem har ikke udtalt ſig om, hvorvidt han vil ſtemme for, at Sagen nu ſkal ſtandſes, for at der Intet ſkal gøres, og at man ſkal blive ved det Gamle; han vil ikke udtale ſig derom endnu, og jeg ſkal derfor ogsaa ligeoverfor ham og hans Meningsfæller, der muligen have den Betragtning, af flere forſkjellige Grunde, ſige, at jeg alſaa maa opſætte at udtale mig nærmere derom i den Forventning, at man dog endelig af den ærede Ordfører under Debatten inden Afſtemningen ſaaer klar Beſked i ſaa Hænſeende. Det veed han meget vel, at med min og mine Meningsfællers Viſtand ſaaer han ikke Landſtingets Forſlag, ſom nu foreligger ſom hans, ved vor Afſtemning her idag eller paa Mandag, naar det nu bliver, ophøiet til Lov. Han og hans Partifæller vide godt, at, ſom Sagen nu foreligger, føre vi den ikke et Skridt videre iaar,